

María Hesseová

Frida Kahlo

Ilustrovaný životopis

Frida Kahlo: Ilustrovaný životopis

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

María Hesseová
Frida Kahlo: Ilustrovaný životopis – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Frida Kahlo

Frida Kahlo

Ilustrovaný životopis

María Hesseová

Obsah

Úvod.....	11
Frida Kahlo	12
Hraje si sama	15
Dospívání a první tragédie.....	31
Bolest a štětce	43
Slon a holubička	51
Gringoland.....	67
Má druhá tragédie	79
Lev Trockij.....	89
Surrealismus	95
Vzpomeň si na mě	103
Zraněný jelen.....	119
Sen.....	129
Výklad jejích děl: chronologie	141
Mé verze jejích děl	145
Poznámky překladatele.....	146
Použité zdroje	147
Poděkování.....	149

*Alfonsovi.
Právě ty ze mě děláš
lepšího člověka.*

Obestavět zdí své vlastní utrpení
znamená riskovat, že tě začne po-
žírat zevnitř.

Frida Kahlo

Úvod

Proč psát zas a znova o Fridě Kahlo, když už se o ní napsalo tolik?

Zdá se, že Fridu všichni známe. Nebo o ní alespoň máme nějakou představu. Sama nám o svém životě zanechala rozsáhlé svědectví ve vlastním deníku, nespočtu rozhovorů a dopisů a samozřejmě také ve svých obrazech. Ale ať už toho o ní víme sebevíc, leccos jsme přečetli a pečlivě studovali její obrazy, nemohu se stále zbavit pocitu, že známe pouze střípek jejího skutečného života a toho, jaké myšlenky jí poletovaly hlavou.

Frida si ráda vylepšovala historky, vymýšlela si je, říkala pravdu, a také si protiřečila. Své verze událostí měnila dopis od dopisu podle toho, v jakém se zrovna nacházela rozpoložení, což často záviselo na jejím podlomeném zdraví. Žila mezi extrémy, putovala jasnými barvami a zároveň temnotou, z radosti do hlubokého smutku, ze smíchu a zpěvu, kterým na sebe ráda upozorňovala, do ticha a samoty svého ateliéru, kde malovala z hlubin vlastní niterné úzkosti. Avšak na skutečnosti nezáleží, právě v tom spočívá půvab a kouzlo Fridy Kahlo. Co na tom, jak přesně se jednotlivé události staly. Opravdu důležité je, jak je vnímala ona sama.

Tato kniha nepojednává o skutečném životě Fridy Kahlo. Ani o životě, který si sama vymyslela. Vlastně je to jakási směs těch dvou. Domnívám se totiž, že v některých chvílích je její opravdový život mnohem zajímavější než ten vymyšlený. V ostatních jsem se však rozhodla ponechat tu verzi příběhu, kterou nám chtěla vyprávět ona sama.

Na závěr bych vám ráda dala malou radu: chcete-li poznat Fridin svět, který odráží její fantastickou duši, nechte se pohltit jejími obrazy a nebojte se v nich ztratit. Právě tam totiž zanechala stopy ženy, kterou doopravdy byla. V jejích obrazech dlí skutečná Frida.

Frida Kahlo

*Maluji sama sebe, protože sebe samu znám nejlépe.
Nikdy nemaluji sny nebo noční můry. Maluji
vlastní podobu skutečnosti.*

Mé jméno je Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderónová a narodila jsem se 6. července 1907 v Coyoacánu. Již od svého narození jsem musela bojovat s těžkou nemocí, která poznamenala celý můj život. Někteří tvrdí, že se jednalo o dětskou obrnu, avšak ve skutečnosti jsem trpěla rozštěpem páteře.

1925

*Život naléhá, že bude
mým přítelem,
a soud mým nepřitelem.*

17. září se autobus, v němž jsem cestovala, srazil s tramvají. Byla jsem velmi vážně zraněná a potácela jsem se na prahu smrti.

1929

*Přála bych si dát ti vše,
co jsi nikdy neměl,
avšak ani tak by ses
nedozvěděl,
jak nádherné je milovat tě.*

21. srpna jsem se vdala za Diega Riveru.

1931-1934

*Měly bychom být samy
k sobě upřímné: my ženy
nemůžeme bez bolesti žít.*

Diego a já jsme se přestěhovali do Spojených států. Podruhé jsem tam přišla o dítě. Praha jsem po návratu do Mexika.

1935

Jedinou dobrou zprávou je,
že jsem se již pomalu
naučila trpět.

Vracíme se do Mexika.
Diego se zaplete s mou
vlastní sestrou.

1937

Člověk je pánem
svého osudu,
jeho osudem je země,
a on sám ji ničí tak,
že se o ten osud připraví.

Ujímáme se Trockého,
který se nachází v exilu.
Je to nevyhnutelné:
prožíváme spolu románek.

1939

Mysleli si, že jsem
surrealistkou.

Vystavuji v Paříži. Těším se
velkolepému francouzskému
přijetí.

1939

Během mého života mne
potkaly dvě velké tragé-
die. Při první mne raz-
drtil autobus... A tou
druhou jsi ty, Diego.

Diego žádá o rozvod.

1940

Pila jsem, abych uto-
pila své smutky, ale
ti ničemoři se naučili
plavat.

Po vraždě Trockého mne
vyslýchají. Můj zdravotní stav
a smutek mne vyčerpávají.
Po pár měsících odloučení se
Diego a já znovu bereme.

1947-1953

Nahy, k čemu vás potře-
bují, když mám křídla,
abych mohla létat!

Období nekonečné bolesti,
kdy jedna operace střídá
druhou. V roce 1953 mi
amputují pravou nohu.

1953

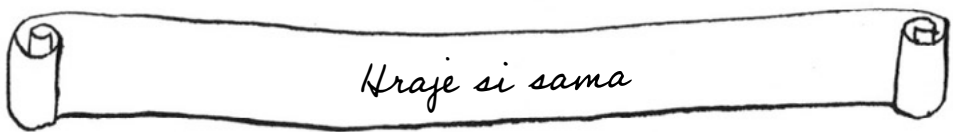
Pane doktore, když mi
dovolíte dát si tuhle
tequilu, tak vám sli-
bují, že na mém
pokřibu nebudu pít.
Připravuje se má první
výstava v Mexiku. Lékař
mi zakáže vstát z lůžka.
Dbám jeho pokynů, a na
svou vlastní vernisáž se tedy
dostavím i s postelí.

1954

Doufám, že odchod bude
radostný a že se již
nikdy nevrátím.
Je mi teprve čtyřicet sedm
let, avšak mé tělo je po tolika
krutých ranách velmi unavené.
Každé utrpení má svůj konec.

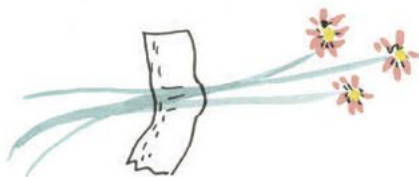

Jmenuji se Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderónová. Narodila jsem se 6. července 1907 v Coyoacánu, ale vždy jsem s oblibou říkala, že jsem na svět přišla v roce 1910. Nikoli z koketerie, abych si ubrala na věku, ale protože se jednalo o rok, ve kterém vypukla mexická revoluce. A já sama jsem revolucí.

Moje maminka Matilde byla malá tmavovlasá žena. Měla velmi hezké oči a něžná ústa. Venkovanka z kraje Oaxaca. Velmi sympatická, pilná a inteligentní. Neuměla číst ani psát, ale uměla skvěle počítat peníze.

Můj tatínek Guillermo Kahlo byl velmi zajímavý člověk, který se životem pohyboval s obdivuhodnou grácií. Klidný, pracovitý a statečný. Statečný, protože mnoha let trpěl epilepsií, ale nikdy nepřestal pracovat. Byl inteligentní a měl vybrané chování.

Guillermo Kahlo emigroval v osmnácti letech z Německa do Mexika. Oženil se s Marií Cardeno Espinovou a po nějaký čas pracoval ve zlatnictví, kde se posléze seznámil s Matilde Calderónovou, mou maminku.

První manželka mého otce zemřela při porodu jejich druhé dcery.

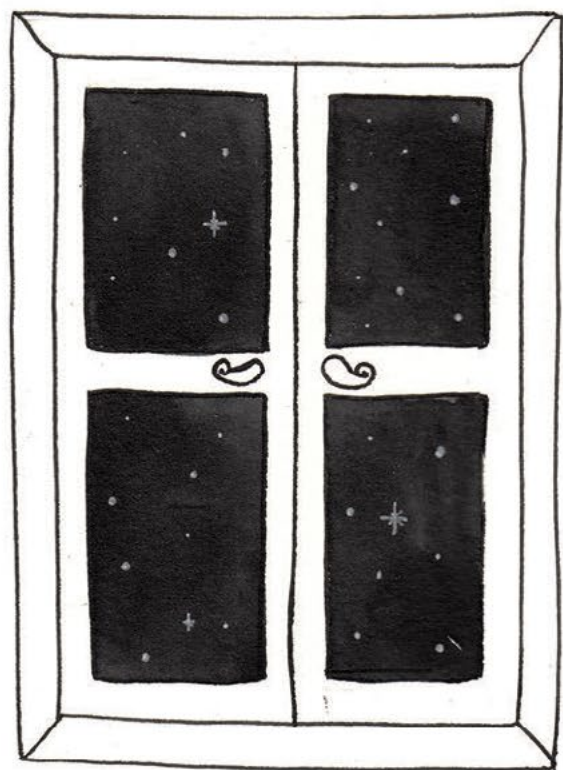
21. února 1898 se oženil s Matilde a 21. srpna téhož roku se narodila má nejstarší sestra.

Když se vzali, otec začal po vzoru mého dědečka z matčiny strany pracovat jako fotograf a postavil Casa Azul¹. Hluboce miloval mou matku, ona s ním však nikdy nebyla šťastná. Nedokázala zapomenout na svou první lásku, také Němce, který spáchal sebevraždu.

Matilde

já